BOAT Butlletí oficial de l'Arquebisbat de Tarragona

Núm. 680 21 d'octubre de 2024 Pàg. 001

CARTA DOMINICAL

259. ANEU I CONVIDEU

20 d'octubre de 2024

Benvolgudes i benvolguts, «Aneu i convideu», aquest és el missatge per a la Jornada Mundial de les Missions d'enguany. Fa referència a la paràbola evangèlica del banquet nupcial (cf. Mt 22,1-14) quan, després que els convidats haguessin rebutjat la invitació del rei, aquest diu als seus servents: «Aneu [...] a les cruïlles dels camins i convideu a les noces tothom que trobeu» (Mt 22,9). D'aquesta paràbola, afirma el papa Francesc en el seu missatge, se'n poden destacar «alguns aspectes importants de l'evangelització, els quals resulten particularment actuals per a tots nosaltres. «Aneu i convideu», dos verbs que «expressen el nucli de la missió». Cal recordar que, a la paràbola, «anteriorment els servents havien estat ja enviats a transmetre el missatge del rei als convidats» (cf. v. 3-4) però no havien estat escoltats. Això ens indica que no ens hem de descoratjar mai, sinó que incansablement hem d'anar «cap a tota la humanitat per a convidar-la a l'encontre i a la comunió amb Déu». Aquest és el treball missioner, tant a casa nostra com en els anomenats «països de missió».

Avui és una molt bona ocasió per donar les gràcies als vint-i-dos missioners i missioneres de la nostra diòcesi que, responent a la crida de Crist, ho han deixat tot per anar lluny de la seva pàtria i portar la Bona Notícia allí on la gent encara no l'ha rebuda o l'ha acollit recentment. Com afirma el Papa, «la vostra generosa entrega és l'expressió tangible del compromís de la missió *ad gentes* que Jesús va confiar als seus deixebles: "Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus" (Mt 28,19)». Hem de continuar «pregant i donant gràcies a Déu per noves i nombroses vocacions missioneres dedicades a l'obra d'evangelització fins als confins de la terra».

Si fa quaranta anys els missioners eren persones de la nostra terra que anaven a països llunyans, avui cada vegada són més els creients d'aquestes Esglésies joves que, amb les onades de la immigració, o per les seves nombroses vocacions, venen a les nostres diòcesis a evangelitzar. A Tarragona, cada vegada hi ha més vocacions laïcals, religioses o sacerdotals provinents d'altres continents. Cal dir que són un do i una gràcia de Déu, davant l'ensopiment i el desencís de molts dels nostres.

¿Què ens donen les Esglésies dels països pobres, les quals solen coincidir amb els països fins ara anomenats de «missions»? A més de les vocacions que, com acabo d'esmentar, esdevenen aire fresc per a la nostra Església diocesana, en podem aprendre moltes coses. A tall d'exemple, de les Esglésies llatinoamericanes, el seu gran interès per una formació bíblica, el compromís en defensa dels pobres o la participació festiva en el culte. De les Esglésies joves de l'Àfrica en podem aprendre el sentit càlid de la celebració

de la vida com a regal de Déu, el protagonisme accentuat dels laics en l'evangelització i l'esforç d'una Església que —tot i la seva pobresa— està passant d'evangelitzada a evangelitzadora. I, de les Esglésies d'Àsia, la reflexió sobre l'acció de l'Esperit en el món, el respecte i l'amor profund a la natura, o l'estima del silenci per interioritzar la persona i contemplar l'acció de Déu. Es tracta d'una riquesa que expressa la profunda catolicitat de l'Església, precisament pel fet de ser missionera (cf. Vaticà II, AG 2), i, al mateix temps, ens posa en camí vers un món sense fronteres.

Ben vostre,

† Joan Planellas i Barnosell
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat